

[Lannung.]

at nævne før, at mange Kommuner, deriblandt een, jeg kender godt, gik ind i Krigen med en alt for lille Boligreserve, fordi man i en Periode før Krigen ikke havde ofret Tilvejebringelse af Boliger den Interesse, man burde have ofret. Det er ogsaa rigtigt, at der kunde opnaas adskilligt ved større Lempelser, f. Eks. med Hensyn til Taglejligheder, og det gælder ogsaa paa andre Felter. Det er rigtigt, at vi ikke alene i den senere Tid, men allerede Aar tilbage, Aar efter Aar, fra Budget til Budget i Københavns Kommune har rejst Spørgsmaal om en rimeligere Holdning over for Taglejligheder, men uden tilstrækkeligt Resultat. Det skulde ogsaa glæde mig, om det nu skulde blive muligt at faa en lempeligere Holdning fra Myndighedernes Side i dette Spørgsmaal, for det er jo saaledes, at en Taglejlighed trods alt er betydelig bedre end et utæt Kolonihavehus eller mange af de andre lignende „Lejligheder“, som Folk bor i i Øjeblikket.

Statsministeren (Knud Kristensen):

Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Tilsagn om Støtte til Lovforslagets Gennemførelse, selv om der fra forskellige Sider er fremført visse Betæneligheder ved saa skrappe Indgreb, som der her er Tale om. Jeg vil gaa ud fra, at man ogsaa fra Regeringens og Ministeriets Side meget vel forstaar disse Betæneligheder, som man har overvundet, fordi vi er inde i disse uhyre vanskelige Forhold paa Boligområdet i det hele taget.

Det ærede Medlem Hr. Jens Jensen havde et Ønske om, at Loven blev tidsbegrænset. Selvfølgelig er der ikke, saa vidt jeg kan se, nogen teknisk eller praktisk absolut Hindring for en Tidsbegrænsning, men det har i dette Tilfælde sine Vanskeligheder med en saadan Ændrings Gennemførelse ligesom med andre Ændringer, der har været fremført som ønskelige. Thi Lovforslaget hviler paa en enstemmig Indstilling fra et meget alsidigt sammensat Udvalg, hvor baade Lejere og Ejere, de politiske Partier og formentlig ogsaa Administrationen har været repræsenteret, og der er den Fare ved at gaa til Ændringer i et saadant Forslag, hvis man fra en enkelt Side fremfører Ønske om Ændringer, at den Enighed, som er opnaaet — vel nok derigennem, at de forskellige Opfattelser har bøjet sig mod hinanden —, let kan sættes over Styr, hvorved Forslagets Gennemførelse bliver tvivlsom.

Det samme gælder for saa vidt med

Hensyn til Spørgsmaalet om det, man har kaldt tilbagevirkende Kraft. Selvfølgelig er der meget ved saadanne Bestemmelser med tilbagevirkende Kraft, der er ogsaa mig imod, fordi det altid er godt i et Samfund, at man respekterer Dispositioner, der er foretaget under visse Lovbestemmelser, og ikke helt kuldkaster dem gennem nye Lovbestemmelser. Men ogsaa dette Spørgsmaal har, saavidt mig bekendt, været indgaaende drøftet i det nedsatte Udvalg, og man har vel der afvejet Fordelene og Ulemperne ved en saadan Bestemmelses Indsættelse og er altsaa blevet enige om at tiltræde den og indstille den til Ministeriet, som derpaa ogsaa for saa vidt muligt at opretholde Enigheden, har fremsat Forslaget enslydende med det, som var indstillet fra det nedsatte Udvalgs Side.

Det ærede Medlem Hr. Bouet nævnte nogle Eksempler, som jeg synes i nogen Grad kan misforstaas. Det ærede Medlem nævnte en Dame, som havde købt en Bungalow og nu blev afskaaret fra at flytte ind, og sagde i det hele taget noget om, at naar en Person købte en Ejendom, kunde der blive Tale om, at den hidtidige Ejer kunde have Ret til fremdeles at blive i Ejendommen. Hvis den nævnte Bungalow er købt, og den Mand, der bor i den, er Sælger af den, saa hindrer denne Lov ikke den nye Ejer i at flytte ind — det sker kun, hvis den Mand, der bor der, er Lejer. Og det gælder ogsaa med Hensyn til Ejendomme, hvori der er Lejere, at en saadan Ejendom naturligvis meget vel kan købes paa den Maade, at den, der ejer Ejendommen i Forvejen og selv bor i Ejendommen, kan flytte ud og den nye Ejer flytte ind. Med andre Ord — denne Lovgivning og Lejeloven i det hele taget gælder Lejerne og ikke det indbyrdes Forhold mellem den gamle Ejer og den nye Ejer, hvilket Forhold, saa vidt jeg kan se, er uberørt baade af Lejeloven og af de Ændringer, som her søges indført i Lejeloven.

Det er jo rigtigt, at Hovedskavanken, Hovedvanskeligheden er den, at der er for faa Lejligheder. Der blev i den Anledning — jeg tror ogsaa det var af det ærede Medlem Hr. Bouet — fremsat en Opfordring til Regeringen om at sætte al Kraft ind paa at fremskaffe Boliger. Denne Opfordring vilde vi gerne efterkomme, hvis det var muligt, men det er for saa vidt ikke muligt. Vi har i lang Tid bestræbt os derpaa, idet vi har søgt at sætte al Kraft ind paa at løse Problemet, saa godt som det nu under de givne Forhold ved